

Ceny předplatného

I. pořadí - Kč 540,-

1. - 10. řada přízemí
1. - 3. řada balkón

II. pořadí - Kč 510,-

11. - 16. řada přízemí
4. - 5. řada balkón

Hrajeme vždy v úterý
nebo ve středu v 18.00 hodin.

Kontakt

Slovácké divadlo Uherské Hradiště
Tyršovo nám. 480
686 12 Uherské Hradiště
Tel.: 572 554 455, 739 061 747
E-mail: pokladna@slovackedivadlo.cz

Informace o programu, repertoáru a uměleckém souboru SD najdete také na:
www.slovackedivadlo.cz

Herní plán SD na následující měsíc se na našich webových stránkách objevuje vždy začátkem měsíce, naleznete zde i verzi určenou ke stažení. Kdo má zájem o zaslání programu nebo dalších informací a novinek SD na svůj e-mail, může využít náš newsletter a zaregistrovat se.

Slovácké divadlo neposkytuje náhradní představení.

Permanentky jsou přenosné, takže pokud předplatiteli termín nevyhovuje, může své kartičky poskytnout příbuzným či známým. Po uhrazení předplatného jsou k vyzvednutí v pokladně divadla.

Slovácké divadlo si vyhrazuje právo na změnu programu a hracího dne!

70

Všechno nejlepší!

Studenti
Studentské předplatné

Pět důvodů, proč navštěvovat Slovácké divadlo

Bonus

Malá scéna Slováckého divadla

- Herci takřka nadosah
- Netradiční úprava hlediště
- Příjemné posezení v Theater baru

Myslíte si, že chodit do divadla byla móda generace vašich rodičů? Možná, že si pod pojmem divadlo představíte oblek s kravatou, kterou neumíte uvázat, nebo šaty, které se vám ale vůbec nelíbí. To už neplatí. Ve Slováckém divadle jsme připraveni pro vás hrát i přes špatně uvázanou kravatu a třeba nepadnoucí šaty. Důležitější jsou jiné věci. Tady je pět důvodů, proč se k nám do divadla vypravit.

o krok vpředu

Slovácké divadlo je in. Hraje ty nejzajímavější hry a vymýšlí pro diváky pořád něco nového. Dokazují to nominace na divadelní ceny i pozvání na prestižní festivaly. No řekněte, kdo by nechtěl být tam, kde se něco děje a kde to stojí za to?

příjemná učebnice

Někdy je náročné přečíst všechny knížky k přijímačkám, k maturitě a k písemkám. Předplatné je ideálním pomocníkem. Herci vám během dvou hodin zahrají ty nejslavnější hry, které byste jinak museli složitě dostudovávat. Elegantní varianta, co říkáte?

vaše lepší image

„Omluvte mě, prosím, nemohl jsem se připravit do fyziky, protože jsem byl včera odpoledne v divadle.“ Tahle omluvenka sice vždycky nezabere, ale vaši image jistě zdokonalí. Protože i učitel fyziky ví, že Slovácké divadlo žádné fyzikální zákony nenahradí.

k nezaplacení

Možná kolem sebe taky slyšíte, jak je těžké sehnat lístky do Slováckého divadla. Je to pravda. Díky předplatnému žádné takové starosti řešit nemusíte. Většinu z žádaných her uvidíte. A navíc ušetříte docela slušný balík peněz oproti těm, kteří na lístky číhají v pokladně.

i na facebooku

Když si po návštěvě SD otevřete web www.slovackedivadlo.cz nebo facebook, budete žasnout, co všechno na něm najdete. Dozvíte se něco ze soukromí herců i informace o hrách.

My ve Slováckém divadle se na vás moc těšíme. Pokud o předplatné stojíte, domluvte se s vaším vyučujícím, který o něm ví úplně všechno, nebo zatelefonojte rovnou k nám do divadla na tel. 572 554 455. O zbytek se už postaráme. Všechno důležité a zajímavé najdete i na www.slovackedivadlo.cz i na **facebooku Slováckého divadla**.

Bertolt Brecht

Svatba

Není nad rodinný život!

Režie: Anna Petrželková j.h.

Hořce komický pohled na obecně mezilidské vztahy, zvláště pak na ty rodinné, jež metaforicky zobrazuje rozpadající se nábytek a knih, který neklíží.

Na rozdíl od Brechtových vrcholných her, mezi něž patří např. Žebrácká opera, se kterou jsme se na jevišti SD setkali téměř před desíti lety v režii Martina Porubjaka, Svatba (1919) je raná krátká hříčka, kterou Brecht napsal ve svých jednadvaceti letech jako součást souboru pěti aktovek „jen tak pro osvěžení“. A skutečně vykazuje neobyčejnou lehkost stylu, postavy až formanovského ražení (jak bychom dnes řekli) a přitom rytmus grotesky, jež bývá často nazýván bránou do absurdního divadla. Devět herců neopustí po celou inscenaci scénu a rozpoutané emoce svatebního „veselí“ se budou podobat jízdě na horské dráze. Půvabná aktovka má v českém divadelnictví bohatou inscenační tradici, mezi nejznámější patří např. Svatba někdejšího Divadla na provázku v režii Petera Scherhaufera (1978). Ve SD ji uvádíme v nastudování mladé talentované režisérky Anny Petrželkové.

John Millington Synge

Studna světců

Režie: Igor Stránský

Poetická balada z drsného irského venkova

Tragikomická balada významného představitele irského moderního divadla Johna Millingtona Synge (proslulého především dramatem Hrdina západu) vypráví jednoduchý příběh, jež má kořeny ve francouzské Moralitě o slepci a mrzáku z 15. století: dva staří slepí žebraři prohlédnou poté, co jim potulný světec zázračně vrátí zrak, a spatří pokrivenou tvář okolního světa. Srovnání dvou neslučitelných obrazů světa – toho žijícího jen ve fantazii slepců a toho, který po uzdravení „konečně“ uvidí, je fatální... Hru, která měla premiéru v roce 1905, autor zasadil do venkovského prostředí, přestože je satiricky namířena především vůči maloměšťáckým pokrytcům. Neboť, jak napsal již Swift: „Satira je zrcadlo, v němž lidé obvykle vidí tvář všech ostatních, jen ne tu svou.“ V režii Igora Stránského se můžete těšit na inscenaci s hudebními a tanečními prvky irského folkloru.

Richard Bean

Sám na dva šéfy

(podle divadelní hry Carla Goldoniho
Sluha dvou pánů s písněmi Granta Oldinga)

Režie: Zetel j.h.

Bláznivá komedie o muži, který musí obsloužit dva šéfy najednou

Jak podtitul napovídá, komedie má svůj základ už v 18. století, a to v komediální klasice – v Goldoniho Sluhovi dvou pánů (1745). Britský dramatik Richard Bean posunul jeden z nejslavnějších komediálních příběhů o pár století směrem k dnešku a dosáhl tak nevídaného úspěchu. Hlavní devízou Beanova přepisu, jež původní Goldoniho příběh přenáší z Benátek do prostředí drobných kriminálních a šejdřířů anglického Brightonu šedesátých let, je posun klasických komediálních scén k britskému britskému slovnímu humoru a vytvoření prostoru pro pikantní herecké etudy a pohybové gagy. Za pozornost stojí také hudební stránka hry, jež si v autorské dílně Granta Oldinga pohrává se zrodem věhlasných beatlů. Brilantní komedii nastudoval režisér Michal Zetel.

světová
premiéra

Anne Franková

Deník Anne Frankové

Režie: Zoja Mikotová j.h.

Křehký a jímavý příběh německé židovské dívky Annelies Marie „Anne“ Frank, jejíž posmrtně vydaný deník se stal nejčtenější knihou na světě

Anne Franková dostala deník ke svým třináctým narozeninám a postupně do něj zachytila události svého života od 12. června 1942 až do posledního záznamu z 1. srpna 1944. Od července 1942 žila celá rodina ukryta v tajných místnostech kancelářské budovy firmy otce Franka v Amsterdamu; podrobně tak můžeme sledovat každodenní události nechtěného azylu, ostrůvku bezpečí ve vřavě segregací a deportací židovských obyvatel, které po dobu dvou let, až do prozrazení skupiny a deportování do koncentračních táborů, s neobyčejnou pisatelskou zručností Anne popisovala. Kromě historicky cenných „faktických zpráv“ nám učaruje zároveň čistota i vášeň pohledu dospívající dívky, humanismus a soucit, stejně jako velká míra humoru a mladistvého vzdoru. A chybět nesmí a nebude ani láska, která dokáže vzkličít i za zdmi tajného úkrytu... V nastudování režisérky Zoji Mikotové, která pro naše diváky připravila již Schmittova Oskara a růžovou paní a pro děti Collodiho Pinocchia si Slovácké divadlo ve své jubilejní sedmdesáté sezóně připomnělo rovněž významné 70. výročí konce druhé světové války.

William Shakespeare

Macbeth

Režie: Igor Stránský

Slavné alžbětinské drama o zlu rodícím se uvnitř lidské duše

Macbeth, zřejmě předposlední, nejsuggestivnější a nejsevernější z Shakespearových vrcholných tragédií (*Julius Caesar*, *Hamlet*, *Othello*, *Macbeth*, *Král Lear*), je archetypální příběh, v němž autor svým současníkům varovně odhaloval běsy lidské duše a jímž dodnes ukazuje, jak se v člověku rodí zlo. Na rozdíl např. od Richarda III. a jeho touhy po moci bez sebemenších výčitek svědomí, Macbeth zná až příliš dobře zvrácenost a dosah svých činů, a to už předtím, než se k nim po krušném vnitřním boji odhodlá. Základní dramatický konflikt se tedy neodehrává ve vnějších okolnostech, nýbrž v psychice titulní postavy. Je to drama o tajemných příčinách přerodu z uctívaného hrdiny v nenáviděného tyрана, odehrávajících se kdesi v hloubi lidské duše. Historickou látku čerpal autor z dobových kronik, jež podávaly obraz původně jednoho z nejoblíbenějších skotských panovníků Macbetha I. (vládl 1040 – 1057) jako tyрана a uzurpátora již od konce 14. století. Mistrovsky tematicky i časově sevěřená hra nepostrádala dobové aktualitou a vysoce aktuální je i pro naši současnost. Po inscenaci *Othella* (2003) a *Krále Richarda III.* (2006) představuje Macbeth završení shakespeareovské režijní triády Igora Stránského.

Alžběta Michalová

Autista – Moje zatracené nervy!

Režie: Zetel

Současná hra o mladém muži, který žije s autismem. O jeho rodině a přátelích. O světě, ve kterém žijeme všichni společně.

Často se říká, že autisté žijí ve vlastním světě. Máme za to, že je to pitomost – autisté žijí ve světě vedle nás a s námi. Nemůžou si pomoci, nemůžou uhnout – a vůbec to pro ně není jednoduché.

Kašpar je skoro dvacetiletý muž, který má sestru, nejbližšího člověka na světě. A právě jeho sestra je tím, kdo s ním zažívá jeho dennodenní dobrodružství ve světě, kterému on skoro nerozumí. Prochází společně běžnými situacemi, které se ale – nazírány vychýlenou autistickou logikou – stávají bojem o život, o nic menšího. Kašpar se snaží, hrozně se snaží, žít normální život, obstat v něm, dělat běžné věci – dostudovat, najít si ženu, mít přátele. Ale s tím, co má v hlavě, se i tyto – zdánlivě běžné – úkoly, stávají téměř nemožnými. Často je to k neunesení náročné a těžké, často je to neuvěřitelně legrační, často se tomu směje Kašpar i jeho sestra, často se Kašparovi směje celý svět...

V režii Michala Zetela můžeme společně ohledávat hranice toho, co je normální, ptát se po tom, kdo a co normálnost určuje, a hledat, jak žít ve světě spokojeně. Spokojeně a dohromady, třeba i s autisty.

BONUS STUDENTSKÉHO PŘEDPLATNÉHO – ŠESTÝ TITUL NA MALÉ SCÉNĚ SD

Hra splňuje tři základní kritéria: neotřelý a původní námět, aktuální přesah směřující k mladému publiku a zábavnost. Malá scéna je pro nás komorní jevištní prostor, kde chceme programově pěstovat malé či okrajové dramatické žánry, které jsou založeny na divadle „na blízko“ - na kontaktním divadle, kdy se každý divák může setkat se svým oblíbeným hercem takřka v pohledu z očí do očí.

světová
premiéra

